

prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău
Judecătorul: V. – S. Midrigan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, Vl. Clima, E. Fistican

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova împotriva Preturii sectorului Botanica din cadrul Primăriei municipiului Chișinău, intervenienții accesorii Talpă Liuba, Negai Natalia, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 5 aprilie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Pretura sectorului Botanica din cadrul Primăriei municipiului Chișinău și de Talpă Liuba și s-a casat hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 29 martie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 30 noiembrie 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sectorului Botanica din cadrul Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Natalia Negai, cu privire la anularea dispoziției vicepretorului interimar al Preturii sectorului Botanica nr. 193 din 18 august 2015.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că vicepretorul interimar al Preturii sectorului Botanica a adoptat dispoziția nr.193 din 18 august 2015 ”Cu privire la demolarea gardului capital construit neautorizat pe teren municipal ce blochează accesul public rutier din str. Imașului 30”. Prin dispoziția respectivă, s-a dispus obligarea locatarii din imobilul din str. Imașului 30, Negai Natalia, să demoleze gardul capital construit neautorizat și eliberarea terenului municipal acaparat abuziv în termen de 10 zile din data înștiințării despre acest fapt.

Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a susținut că, în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat controlul sub aspectul legalității a actului administrativ contestat, iar în rezultat a solicitat Pretorului sectorului Botanica abrogarea

dispoziției nr.193 din 18 august 2015. Cu toate acestea, prin răspunsul nr.03-7/181 din 16 noiembrie 2015, parvenit la 18 noiembrie 2015, vicepreședintele Preturii sectorului Botanica a informat că dispoziția nr.193 din 18 august 2015 este emisă în condițiile legii.

În susținerea ilegalității actului administrativ, reclamantul a precizat că decizia Consiliului municipal nr. 10/10 din 04 decembrie 2014, prin care a fost aprobat Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, a fost contestată în instanța de judecată. Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 8 mai 2015, s-au anulat pct.1.3 și 1.4 din Regulamentul sus menționat, în partea ce ține de sintagmele „construcții capitale, construcții cu destinație locativă sau cu altă destinație” (pct. 1.3) și în partea sintagmelor: „reconstrucțiile, replanificările, intervențiile în construcții” (pct. 1.4) ca fiind emise contrar prevederii legale.

Din această perspectivă, autoritatea reclamantă a sugerat că, potrivit cadrului legal, construcțiile capitale, construcțiile cu destinație locativă construite neautorizat pe teren proprietate municipală, precum și construcțiile cu altă destinație menționate de regulament nu vizează competențele autorităților locale, și în contextul dat, a considerat că actul contestat ca fiind emis cu depășirea competențelor.

Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat anularea dispoziției vicepreședintelui interimar al Preturii sectorului Botanica din cadrul Primăriei municipiului Chișinău nr. 193 din 18 august 2015 (f. d. 6).

La 3 februarie 2016, Judecătoria Botanica, mun. Chișinău a introdus în proces pe Talpă Liuba în calitate de intervenient accesoriu (f. d. 32).

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Pretura sectorului Botanica a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată (f. d. 58 – 59). Intervenienții accesorii Talpă Liuba și Negai Natalia nu au formulat referințe în prezentarea punctului său de vedere.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 martie 2016, s-a admis acțiunea, fiind anulată dispoziția vicepreședintelui interimar al sectorului Botanica nr. 193 din 18 august 2015 (f. d. 71, 79 – 82).

Pentru a hotărâ astfel, instanța de judecată a constatat circumstanțele de fapt și de drept invocate de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în cererea de chemare în judecată. Așadar, instanța de fond a considerat că dispoziția vicepreședintelui interimar al sectorului Botanica nr. 193 din 18 august 2015 a fost adoptată cu depășirea competenței. În plus, având în vedere că au fost anulate punctele 1.3 și 1.4 din decizia Consiliului municipal nr. 10/10 din 04 decembrie 2014, s-a reținut că toate construcțiile capitale, construcțiile cu destinație locativă construite neautorizat pe teren proprietate municipală, precum și construcțiile cu altă destinație menționate de regulament nu vizează competențele autorităților locale (f. d. 82).

În drept, hotărârea judecătorească a fost întemeiată pe articolele 179, 416 din Codul contravențional, articolul 2 din Legea nr. 721 din 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții și punctele 4, 6, 27 din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, cu privire la controlul de stat al calității în construcții.

Împotriva acestui act judecătoresc de dispoziție, Pretura sectorului Botanica din cadrul Primăriei municipiului Chișinău și intervenientul accesoriu Talpă Liuba au declarat apel în termenul legal (f. d. 145). În apărare sa, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a cerut respingerea cererilor de apel (f. d. 145).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 5 aprilie 2017, a admis apelul declarat de Pretura sectorului Botanica din cadrul Primăriei municipiului Chișinău și de Talpă Liuba și s-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 martie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f. d. 143 – 149).

La deliberarea acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău în hotărârea sa din 29 martie 2016. Spre deosebire de prima instanța, Colegiul judiciar al Curții de Apel a aplicat prevederile art.59 alin.(1) din Legea nr. 436/2006, conform căruia pretorul este reprezentantul Primarului General în teritoriu, iar conform alin.(4) din același articol, în activitatea sa, pretorul se conduce de legislația în vigoare, de dispozițiile Primarului General și de Regulamentul Preturii. La fel, au fost considerate relevante la examinarea litigiului punctul 28 lit. f) și 34 lit. z) din Legea nr. 431 din 19 aprilie 1996, privind statutul municipiului Chișinău, care instituie competența pretorului de a emite decizii referitoare la demolarea de imobile, indiferent de tipul de proprietate.

În plus, instanța de apel a relevat că dispoziția vicepretorului interimar al sectorului Botanica nr. 193 din 18 august 2015 a fost adoptată în limitele prevăzute la pct.11 lit. s) din Regulamentul de organizare și funcționare a Preturilor de sector, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/65 din 5 mai 2005 (f. d. 147 – 148).

Suplimentar, instanța de apel a respins constatarea primei instanțe cu privire la administrarea în calitate de probă a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 8 mai 2015, prin care s-au anulat pct.1.3 și 1.4 din Regulamentul sus menționat, în partea ce ține de sintagmele „construcții capitale, construcții cu destinație locativă sau cu altă destinație” (pct. 1.3) și în partea sintagmelor: „reconstrucțiile, replanificările, intervențiile în construcții” (pct. 1.4) ca fiind emise contrar prevederii legale. Or, partea în care aceasta se referă la „...împrejmui, construcții ușor demontabile (gherete, tarabe, garaje metalice, copertine, panouri publicitare, împrejmui din lemn sau metal, instalații ce blochează căile de acces, amplasate pe terenuri ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău), precum și „amenajările spațiilor publice, executate în lipsa certificatului de urbanism pentru proiectare, documentației de proiect și autorizației de construcție” din Regulamentul respectiv nu a fost anulat (f. d. 148).

În concluzie, Colegiul judiciar a stabilit că dispoziția vicepretorului interimar al sectorului Botanica nr. 193 din 18 august 2015 s-a emis cu respectarea competenței stabilite, iar asemenea acțiuni a vicepretorului sunt posibile în anumite circumstanțe dacă corespund prevederilor legislației în vigoare (f. d. 148).

Pentru a soluționa această pricină, instanța de apel a aplicat punctele 4, 6, 27 din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în

construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, cu privire la controlul de stat al calității în construcții, articolele 7, 13, 19 alin. (2) din Legea nr. 721 din 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții, articolul 59 alin. (1) din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală, punctele 28 lit. f) și 34 lit. z) din Legea nr. 431 din 19 aprilie 1996, privind statutul municipiului Chișinău, dar și punctul 11 lit. s) din Regulamentul de organizare și funcționare a Preturilor de sector, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/65 din 5 mai 2005.

La 21 iulie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 5 aprilie 2017 (f. d. 150).

La 11 septembrie 2017, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 5 aprilie 2017, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele sale bazate pe articolul 2 din Legea nr. 721 din 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții și punctele 4, 6, 27 din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, cu privire la controlul de stat al calității în construcții. La fel, s-au indicat prevederile articolului 179 și 416 din Codul contravențional.

Prin urmare, în opinia acestuia, din analiza acestor dispoziții legale, rezultă că aplicarea unor sancțiuni de demolare a construcției menționate în dispoziția vicepreședintelui interimar al sectorului Botanica nr. 193 din 18 august 2015 nu vizează competența autorității publice locale.

La 27 octombrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs Preturii sectorului Botanica din cadrul Primăriei municipiului Chișinău și intervenienților accesorii Negai Natalia și Talpă Liuba, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 158).

Până la data examinării cauzei, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând admisibilitatea recursului, conform articolului 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Procura nr. 35 -34 – 18 – 581 din 12 octombrie 2016 dovedește faptul că reprezentantului recurentului, Ghenadie Iurco, a fost împuternicit în mod legal să

atace hotărârea judecătorească și să reprezinte interesele Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, care este subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs (f. d. 155) în conformitate cu dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei, confirmă că cererea nu a fost depusă repetată și nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei, rezultă că decizia integrală a instanței de apel din 5 aprilie 2017 a fost expediată în adresa părților la 21 iulie 2017 (f. d. 150), însă nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. De fapt, deși recurentul invocă că a primit copia de pe decizie la 15 august 2017, nu a reușit să probeze primirea corespondenței la adresa acestuia. Totuși, în lipsa anexării unor înscrisuri pertinente, atât din partea Curții de Apel Chișinău, cât și a părților implicate, instanța de recurs nu poate constata cu precizie momentul, când a fost comunicată hotărârea motivată.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces la justiție, dar având în vedere data expedierii deciziei contestate (21 iulie 2017), instanța de judecată constată că recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la 12 septembrie 2017 este depus în termenul prevăzut mai sus.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs la dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Ab initio, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 parag. (1) din Convenție, în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității

contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă normele de drept invocate de recurent în motivarea cererii de recurs sunt incidente la soluționarea fondului cauzei, inclusiv dacă argumentele acestuia, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia.

În speță, instanța observă că, în susținerea poziției sale, recurentul Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a indicat art. 432 din Codul de procedură civilă, fără a specifica expres unul din temeiurile prevăzute la alineatele (2), (3), (4) din articolul citat, ceea ce confirmă că cererea acestuia a fost formulată contrar cerințelor obligatorii din art. 432 alin. (1) și 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Totuși, luând în considerare garanțiile unui proces echitabil, deși cererea de recurs nu conține în mod expres nici un temei consemnat și instituit de legislator pentru a declara admisibilă o cerere de recurs, instanța de judecată consideră că cererea recurentului trebuie examinată în lumina temeiurilor articolului 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 5 aprilie 2017, instanța de apel s-a călăuzit de punctele 4, 6, 27 din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții, aprobat

prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, cu privire la controlul de stat al calității în construcții, articolele 7, 13, 19 alin. (2) din Legea nr. 721 din 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții, articolul 59 alin. (1) din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală, punctele 28 lit. f) și 34 lit. z) din Legea nr. 431 din 19 aprilie 1996, privind statutul municipiului Chișinău, dar și punctul 11 lit. s) din Regulamentul de organizare și funcționare a Preturilor de sector, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/65 din 5 mai 2005.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs, reiese în mod cert că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat, *în special* cu privire la încadrarea acțiunilor, întreprinse de vicepreședintele interimar al sectorului Botanica prin dispoziția nr. 193 din 18 august 2015, în limitele competențelor prevăzute de legislația aplicată în decizia din 5 aprilie 2017, prezentată succint *supra*. Suplimentar, a fost interpretată și hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 8 mai 2015, prin care s-au anulat pct.1.3 și 1.4 din Regulamentul de organizare și funcționare a Preturilor de sector, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/65 din 5 mai 2005.

Mai mult, instanța de recurs subliniază că instanța de apel și-a motivat amplu decizia și a răspuns la toate argumentele esențiale ale cauzei (a se vedea decizia de inadmisibilitate pe cauza *Fundația pentru Copii Speranța v. Republica Moldova*, 17 octombrie 2017).

În subsidiar, instanța observă că, *în principiu*, recurentul a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, 2 septembrie 2014, parag. 34, *Samardžić v. Croația*, ibidem, parag. 28).

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că observațiile Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, temeiurile inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi „efectiv”.

Din aceste raționamente, completul Colegiului determină existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Deci, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală